

[Boligministeren]

allerede i december har vedtaget at gå ind i en løsning af det problem, som er omfattet af beslutningsforslaget.

Til selve sagen vil jeg i øvrigt sige, at hvis man ser på aktstykket og på det tilsagn, der er givet i februar 1983 – det er næsten et år på dato, den 18. februar – hedder det bl.a.:

»De tab for beboerne, som finansudvalgets forudsætninger tager sigte på, er tab i forbindelse med foretagne lånearrangementer vedrørende grundkreditterne, herunder tab som følge af udlån fra lokalselskaber til et hovedselskab eller et forretningsførende selskab.«

Jeg kan tilføje, at tab som følge af andre forhold end forhold, der snævert retter sig mod grundkreditterne, ikke er omfattet. Det gælder f.eks. lejetab og selvfølgelig også tab som følge af projekteringsudgifter, der måtte være afholdt forgæves. Allerede af den grund var der sådan set ingen åsag til at inddrage denne sag om tab for Samvirkende Boligselskaber i behandlingen af statsgarantiordningen.

Det forholder sig lidt anderledes, når vi ser på eventuelle tab for KAB som følge af udlån til SAB. Det er klart, at sådanne udlån skulle medinddrages i undersøgelsen for at dokumentere, at KAB kunne videreføres uden tab for beboerne, uanset om der er tale om udlån til arealerhvervelse eller til andre formål. Derom har revisor Graversen i sin rapport af 12. maj 1982 allerede givet en forklaring. Det hedder heri bl.a., at man har vurderet KABs risiko for tab på udlæg vedrørende ikke-gennemførte projekter. Man finder så frem til, at KABs risiko har været på 4,8 mill. kr., og man siger bl.a., at det ikke kan undværes, at projekttudlæggene kan afvikles uden tab for KAB.

Jeg skal tilføje, at hr. Graversen i sin rapport, som jo har været forelagt for finansudvalget og boligudvalget og altså dermed for folketingset, konkluderer, at beboertab er tab, der direkte vil være en følge af KABs samlede udlån, men ikke tab som følge af lokalselskabernes egen økonomiske situation. Sådan fortolker hr. Graversen altså beboertab. På den baggrund mener jeg, at det er dokumenteret – og det har hr. Graversen altså også gjort – at KAB kan videreføres uden tab for beboerne, og herunder også, at KAB kan fortsætte som forretningsfører, uden at det vil medføre tab for beboerne. Derfor kan jeg

ikke erklære mig enig i forslagsstillernes bemærkninger om, at hvis folketingset havde vidst dette her, havde man formentlig også inddraget det under statsgarantien.

Jeg skal til slut sige, at jeg i mit svar anbefalede, at man forhandlede videre. Københavns kommune har oplyst, at der efter forhandling med SAB er opnået en ordning, og at denne ordning er tiltrådt af borgerrepræsentationen den 15. december 1983.

Jeg skal til slut sige, at det ikke kan komme som en overraskelse, at vi ikke kan anbefale forslaget.

Torben Lund (S):

Jeg skal bestemt heller ikke genoplive debatten om aktstykke nr. 182 fra 1983, som dette i virkeligheden vedrører. Jeg skal blot sige, at det aktstykke, der var tale om i januar 1983, jo var et aktstykke, der vedrørte 15 præcist angivne grundarealer og nogle lånearrangementer i forbindelse med disse grundarealer og ikke vedrørte tab, der var opstået i forbindelse med rene projekteringsudgifter eller forgæves projekteringsudgifter.

Det var jo et meget ekstraordinært aktstykke, der var tale om i januar 1983, et aktstykke, hvor man altså endeligt gjorde op med, hvad garantiordningen fra statens side skulle omfatte. Derfor kan det heller ikke komme som nogen overraskelse, at vi ikke kan støtte dette beslutningsforslag.

Efter den fremstilling, forslagsstillerne kommer med i bemærkningerne til forslaget, kunne man få det indtryk, at denne sag slet ikke var kendt i januar måned 1983, og det er i hvert fald ikke rigtigt. Som boligministeren også har nævnt, stod sagen direkte nævnt sammen med en anden sag fra Albertslund af nogenlunde lignende karakter i den revisionsrapport, som revisor Graversen udarbejdede, og derfor var man fuldt ud bekendt med, at der forelå en sag om forgæves projekteringsudgifter på Amager.

Jeg er også bekendt med, at man nu har fundet en løsning med Københavns kommune, og så vidt jeg er orienteret, er det en løsning, hvor Københavns kommune dækker hovedparten af tabet ind, så vidt jeg ved to tredjedele af tabet. Det betyder, at der er en tredjedel tilbage, og for mig at se må selskabet søge at få det dækket ind på anden vis, og der er vel en mulighed i den dispositions-